

Szolárgráf

A következő eljárást szolárgráfiának, azaz Nappal festésnek hívják, mivel többnyire a Nap járásának megörökítésére használjuk. Érdekessége, hogy a lumenprinthez hasonlóan a fotópapíron nem úgynevezett „látens” (mellesleg egyébiránt láthatatlan) kép alakul ki, amelyet aztán vegyszerek segítségével lehet előcsalogatni. Mivel olyan sok fény éri a papírt, hogy az az ezüst-sókat közvetlenül redukálja a képet alkotó fémezüstté, szükségtelen előhívni, hisz azonnal látható képet eredményez. Hátránya viszont, hogy nem lehet rögzíteni, így a kép a fényre kitéve lassacskán eltűnik.

Tartóssága – pontosabban tarthatatlansága miatt – ez az eljárás csak az utóbbi években lett népszerű, mivel kizárólag digitális formában, szkennelve vagy befotózva őrizhető meg az örökkévalóság számára. Lássuk tehát, hogyan készíthetünk szolárgráfot!

Hozzávalók

- sörösdoboz
- konzervnyitó
- fekete akrilfesték
- tű
- fotópapír
- ragasztószalag

Elkészítés

Fogj egy kiürült sörösdobozt, nyisd fel a tetejét konzervnyitóval, majd a belsejét fújd le matt feketére. Ezt az eljárást egyébként minden lyukkameránál érdemes megcsinálni, hogy a belsejéről minél kevesebb fény verődjön vissza. Most fúrj a

túvel egy lyukat a sörösdobozra. Ha igazán szép, kerek lyukat szeretnél, akkor az eljárás pontos menetét megtalálod a digitális lyukkameráról írt részben, de a szolárgráfunk esetében kezdetnek most megteszi egy nagyvonalú 0,3-0,4 mm-es lyuk is.

Fényképezés

Vidd a kamerádat (igen, igen, a sörösdobozról beszélek) egy elsötétített helyiségbe. Helyezz el benne egy 10×15 cm-es fotópapírt úgy, hogy a lyuktól számított jobb és bal oldalon ugyanakkora hely maradjon, azaz a lyuk a papír közepére essen. Ha biztosra akarsz menni, rögzítheted egy rövid szigetelőszalag-csíkkal is. Hogy ne a sötétben tapogatózz, használhatsz gyenge vörös fényt, mivel fotópapírral dolgozol, ami, mint tudjuk, érzéketlen a vörös fényre.

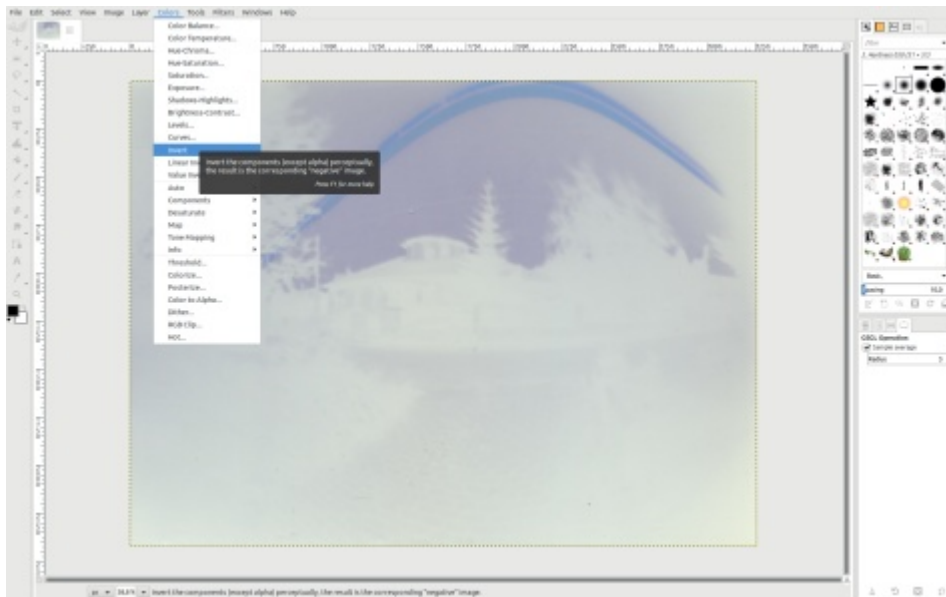
Ragaszd le a doboz tetejét legalább két rétegben vastag ragasztószalaggal, vagy, amennyiben igazán biztonsági játékra törekszel, érdemes egy másik sörösdoboz levágott, feketére fújt alját a betöltött doboz tetejére ragasztanod, hogy a kamerád tökéletesen fényzáró legyen.

Most már csak ki kell szemelni az optimális helyet (az északi féltekén nagyjából déli irányban nézve), és rögzíteni a fényképezőgépet – már ha élhetek ezzel az eufemizmustal –, hogy az expozíció ideje alatt ne mozduljon el. Itt jegyezném meg, hogy mivel a Nap útját szeretnénk követni, az expozíciós idő egy héttől akár egy évig is ter-

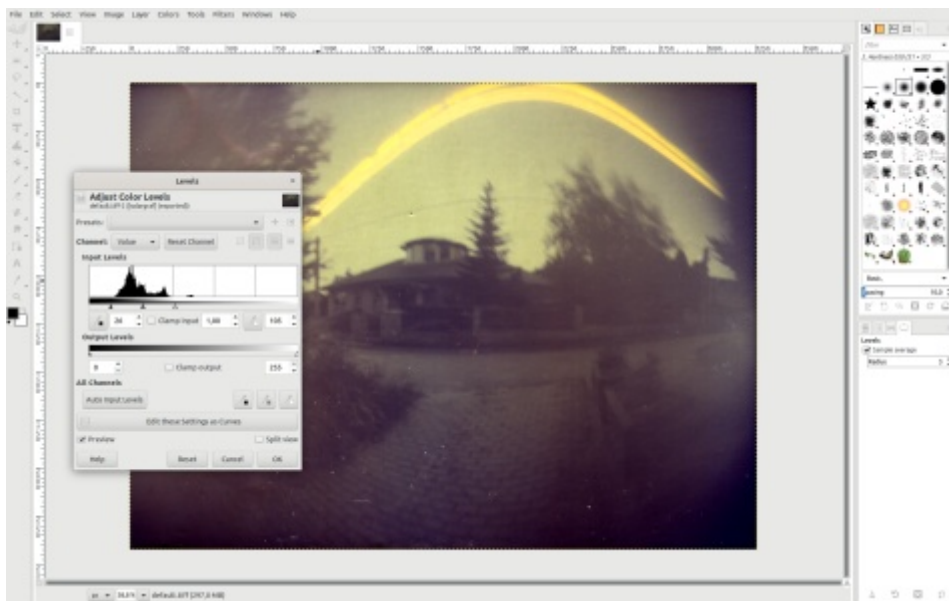
jedhet, úgyhogy ennek fényében elképzelhető, hogy nem is annyira egyszerű jól rögzíteni. Mindenesetre egy emberes adag duct tape általában csodákra képes. A tisztánlátás végett érdemes esetleg egy, a dobozra ragasztott kis cédulán közölni a többiekkel, hogy mi célt is szolgál a szerkezetünk, nehogy valaki csőbombának nézze, és riassza a tűzszerezeseket.

Az utolsó jó tanács: írd fel valahova, hogy pontosan mikor és hol hagytad a kamerát, mert lehet, hogy egy féléves expozíció végén már nem emlékszel rá. Ja, és ez nem az a hosszú záridő, amit a kocsiban ülve még megvár az ember.

Képkidolgozás

Először is sötétítsd el a helyiséget, ahol szkennelni fogsz. Nem kell azért ordas „semmit se látok” sötétnek lenni, de minél kevesebb fény éri a kész képet szkennelés, előtt annál jobb. A szkennер úgy is telibe világítja majd, úgyhogy egy, maximum két lehetőség van, mielőtt a lapolvasó fénye fátylat borítana a képre. Épp ezért tehát felesleges azzal szórakozni, hogy mindenféle dolgot állítgass a szkenneren, hisz emiatt külön az előképhez is végig kellene pásztáznia a képet. Szóval egyszerűen csak állíts be mondjuk 600 vagy 1200 DPI-s felbontást, válassz a színes dokumentum szkennelését, azután kattints a „beolvasás” gombra. Minden másrt megtehetsz majd később, a képfeldolgozó programban.

Nyisd meg a szkennelt képet egy képfeldolgozó programban, mondjuk a GIMP-ben, és válaszd ki a **SHIFT+C** billentyűkombinációval a vágóeszközt, majd vágd ki a tényleges fotót a fehér háttérből. Ezek után fordítsd át inverzbe a képet a **Colors > Invert** menüpont kiválasztásával.

Érdeemes a kép árnyalatterjedelmét megnövelni a **Colors > Levels** menüpont kiválasztása után megjelenő panelen a következőképp: húzd az **Input Levels** alatti ábrán a bal oldali kis fekete háromszöget a hisztogram bal oldalához, majd a kis fehér háromszöget a jobb oldalához. Az ábrán láthatod, hogy egy jobb oldali kisebb kupac a fehér csúszka jobb oldalára került. Ez azt jelenti, hogy minden olyan képpont, ami eredetileg középszürke volt, a végeredményként kapott képen fehér lesz, vagyis ezek között az árnyalatok között nem lesz különbség, tehát kiég. Ez persze ízlés kérdése, de őszintén szólva, mivel ez nekem semmit nem adott hozzá a képhez, veszni hagytam a kontraszt oltárán, ám ha neked úgy tetszik, akár meg is tarthatod ezeket a tónusokat, és később, mondjuk a görbék segítségével állíthatod be a kívánt kontrasztot, vagy hagyhatod a fenébe az egészet.

Ezzel a két lépéssel mindenesetre egy sokkal érdekesebb fotót hoztunk létre, mint az eredeti. Innentől a kreativitásodra bízom, hogy te mit hozol ki belőle.